

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/931**z dnia 1 marca 2021 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę określania transakcji na instrumentach pochodnych o tylko jednym lub o więcej niż jednym istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka do celów art. 277 ust. 5, wzór stosowany do obliczania delty nadzorczej opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej oraz metodę określania, czy dana transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka do celów art. 279a ust. 3 lit. a) i b) w ramach metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego kontrahenta

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 277 ust. 5 akapit trzeci oraz art. 279a ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instytucje powinny określać czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji na instrumentach pochodnych poprzez określenie czynników ryzyka, od których zależą przepływy pieniężne związane z tą transakcją. Aby zapewnić, by na potrzeby takiego określania instytucje stosowały zharmonizowane podejście, powinny one uwzględnić co najmniej czynniki ryzyka wymienione w części trzeciej tytułu IV rozdział 1a sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (2) Metoda określania transakcji na instrumentach pochodnych o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, na potrzeby przyporządkowania tych transakcji do odpowiedniej kategorii ryzyka, powinna być prosta we wszystkich przypadkach, w których pierwotny i jedyny istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka jest natychmiast widoczny na podstawie charakteru danej transakcji i związanych z nią przepływów pieniężnych.
- (3) Instytucje korzystają ze swapów walutowo-procentowych w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego wynikającego z finansowania lub inwestycji w walutach obcych. Wprawdzie na transakcje takie mają w pierwszym rzędzie wpływ czynniki wpływające na poziom ryzyka walutowego, ale mogą mieć na nie również wpływ inne czynniki wpływające na poziom ryzyka, np. czynniki mające wpływ na poziom ryzyka stopy procentowej. Ponieważ doświadczenie rynkowe pokazuje, że wpływ tych innych czynników wpływających na poziom ryzyka jest bardzo często nieistotny dla tych konkretnych rodzajów transakcji, to jeżeli dana transakcja wchodzi w zakres tego rodzaju transakcji, powinno to wystarczyć do określenia takich transakcji jako transakcje na instrumentach pochodnych o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka.
- (4) Bez względu na charakter transakcji na instrumentach pochodnych i związane z nią przepływy pieniężne stopy procentowe stosowane do dyskontowania przepływów pieniężnych związanych z transakcją („stopa dyskontowa”) nie powinny być uznawane za istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka. Wymóg, by instytucje uwzględniały stopę dyskontową w metodzie określania transakcji na instrumentach pochodnych o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, byłby nieproporcjonalny i uciążliwy, gdyż doświadczenie pokazuje, że ten czynnik wpływający na poziom ryzyka ma zazwyczaj bardziej ograniczony wpływ na wartość transakcji na instrumentach pochodnych niż inne czynniki wpływające na poziom ryzyka, od których uzależnione są przepływy pieniężne związane z tymi transakcjami.
- (5) W przypadku transakcji na instrumentach pochodnych o więcej niż jednym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka instytucje powinny wziąć pod uwagę wskaźniki wrażliwości i zmienność instrumentu bazowego, aby zidentyfikować te czynniki wpływające na poziom ryzyka, które są istotne w każdej kategorii ryzyka, oraz najbardziej istotny spośród tych czynników w każdej kategorii ryzyka.
- (6) W przypadku transakcji na instrumentach pochodnych o więcej niż jednym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka i w przypadku gdy te czynniki wpływające na poziom ryzyka odnoszą się do różnych kategorii ryzyka, może nie być możliwe stwierdzenie, które z tych czynników wpływających na poziom ryzyka są istotne, nawet po uwzględnieniu wskaźników wrażliwości oraz zmienności instrumentu bazowego. W takich przypadkach instytucje powinny – w ramach prostego i konserwatywnego podejścia rezerwowego – uznać wszystkie czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji za istotne, a następnie przypisać daną transakcję na instrumentach pochodnych do kategorii ryzyka odpowiadających tym czynnikom wpływającym na poziom ryzyka na podstawie najbardziej istotnych czynników wpływających na poziom ryzyka w obrębie każdej kategorii ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (7) Metodę określania transakcji na instrumentach pochodnych o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka należy stosować wyłącznie w momencie ich zawarcia – gdy takie transakcje na instrumentach pochodnych zostały (w chwili ich zawarcia) określone jako charakteryzujące się tylko jednym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, gdyż ten pojedynczy czynnik wpływający na poziom ryzyka stanowi podstawowy element charakterystyki tych transakcji, w związku z czym nie oczekuje się jego zmiany. Jeżeli w chwili ich zawarcia transakcje na instrumentach pochodnych zostały określone jako charakteryzujące się więcej niż jednym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, proces określania istotnych czynników wpływających na poziom ryzyka oraz najbardziej istotnego spośród tych czynników należy przeprowadzać raz na kwartał, tak aby wszelkie zmiany w tych transakcjach mogły zostać należycie odzwierciedlone w przyporządkowaniu tych transakcji na instrumentach pochodnych do odpowiednich kategorii ryzyka.
- (8) Zgodnie z art. 279a ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wzór, który instytucje stosują, aby obliczyć deltę nadzorczą opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej, która odpowiada warunkom rynkowym, w których stopy procentowe mogą być ujemne, należy określić zgodnie z międzynarodowymi zmianami regulacyjnymi. W dniu 22 marca 2018 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego (komitet bazylejski) opublikował dokument zatytułowany „Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures”⁽²⁾, w którym wyjaśniono, że deltę nadzorczą dla opcji na stopę procentową w przypadku warunków rynkowych, w których stopa procentowa jest ujemna, należy określić zgodnie ze specjalnym wzorem, w którym do wykorzystywanych w tym wzorze wartości natychmiastowej lub terminowej stopy procentowej oraz do ceny wykonania opcji stosuje się przesunięcie lambda (λ), aby zapewnić, by natychmiastowa lub terminowa stopa procentowa oraz cena wykonania opcji miały wartości dodatnie.
- (9) Aby natychmiastowa lub terminowa stopa procentowa oraz cena wykonania opcji przyjęły wartości dodatnie, przesunięcie λ powinno być na tyle duże, by umożliwić instytucjom obliczenie delty nadzorczej transakcji zgodnie ze wzorem określonym w art. 279a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ale jednocześnie na tyle małe, by nie wprowadzać do wyniku obliczeń delty nadzorczej niepotrzebnego błędu systematycznego.
- (10) Zmienność nadzorczą, która jest jednym z parametrów stosowanych do obliczenia delty nadzorczej, należy określić w świetle specjalnego wzoru służącego do obliczania delty nadzorczej dla opcji sprzedaży i opcji kupna w danej kategorii ryzyka stopy procentowej. W tym względzie wartość zmienności nadzorczej dla opcji kupna i opcji sprzedaży w danej kategorii ryzyka stopy procentowej, określoną w standardach międzynarodowych przyjętych przez komitet bazylejski, uznaje się za odpowiednią do celów jej stosowania w prawie Unii.
- (11) Aby umożliwić instytucjom określenie, czy dana transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, w istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka, należy określić, z jakich informacji dotyczących transakcji instytucje powinny korzystać do celów takiego określenia. Aby uniknąć nakładania niepotrzebnych obciążeń na instytucje, powinny one mieć możliwość wykorzystywania tych samych informacji, z jakich korzystają już do celów określania istotnych czynników wpływających na poziom ryzyka.
- (12) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (13) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010⁽³⁾,

⁽²⁾ „Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures” (Często zadawane pytania na temat zawartej w pakiecie Bazylea III metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego kontrahenta), 22 marca 2018 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

Metoda określania transakcji o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka i transakcji o więcej niż jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka oraz określania najbardziej istotnego spośród tych czynników wpływających na poziom ryzyka

Artykuł 1

Metoda określania czynników wpływających na poziom ryzyka transakcji na instrumentach pochodnych

1. W celu określenia transakcji o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka oraz transakcji o więcej niż jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka instytucje określają, z chwilą zawarcia każdej transakcji, wszystkie czynniki wpływające na poziom ryzyka danej transakcji poprzez określenie czynników ryzyka, od których zależą przepływy pieniężne związane z tą transakcją, uwzględniając przynajmniej czynniki ryzyka, o których mowa w art. 325l–325q rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Czynniki ryzyka określone przez instytucje są czynnikami wpływającymi na poziom ryzyka transakcji.
2. Instytucje nie uznają za czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji czynników ryzyka stopy procentowej stosowanych do dyskontowania przepływów pieniężnych związanych z transakcją.

Artykuł 2

Metoda określania transakcji o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka

1. Po określeniu zgodnie z art. 1 wszystkich czynników wpływających na poziom ryzyka transakcji instytucje określają, z chwilą zawarcia każdej transakcji, transakcje o tylko jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka, uwzględniając poniższe:
 - a) jeżeli przepływy pieniężne związane z transakcją zależą wyłącznie od jednego czynnika wpływającego na poziom ryzyka, który należy do jednej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje określają ten czynnik wpływający na poziom ryzyka jako jedyny istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka tej transakcji;
 - b) jeżeli przepływy pieniężne związane z transakcją zależą od więcej niż jednego czynnika wpływającego na poziom ryzyka i jeżeli instytucje określiły, zgodnie albo z metodą określoną w art. 4 ust. 3, albo z metodą określoną w art. 4 ust. 4, tylko jeden czynnik wpływający na poziom ryzyka tej transakcji jako istotny, instytucje określają ten czynnik wpływający na poziom ryzyka jako jedyny istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka tej transakcji.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 w przypadku swapów walutowo-procentowych, o których mowa w pkt 2 lit. a) załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje mogą uznać czynnik wpływający na poziom ryzyka walutowego za jedyny istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka transakcji.

Artykuł 3

Metoda określania transakcji o więcej niż jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka

Do celów art. 277 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje określają wszystkie transakcje inne niż te, o których mowa w art. 2, jako transakcje o więcej niż jednym istotnym czynnikiem wpływającym na poziom ryzyka.

Artykuł 4

Metoda określania istotnych czynników wpływających na poziom ryzyka oraz najbardziej istotnego spośród tych czynników

1. Po określeniu wszystkich czynników wpływających na poziom ryzyka transakcji zgodnie z art. 1 oraz jeżeli przepływy pieniężne związane z transakcją zależą od więcej niż jednego czynnika wpływającego na poziom ryzyka, instytucje określają istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka oraz najbardziej istotny spośród tych czynników, stosując, stosownie do przypadku, jedną z metod określonych w ust. 2, 3 i 4.

2. Instytucje wykonują następujące czynności z chwilą zawarcia transakcji:
- uznają wszystkie czynniki wpływające na poziom ryzyka transakcji określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 1, za istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka;
 - w odniesieniu do każdej kategorii ryzyka odpowiadającej tym istotnym czynnikom wpływającym na poziom ryzyka określają jako najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka ten czynnik wpływający na poziom ryzyka, który odpowiada najwyższemu narzutowi z tytułu kategorii ryzyka spośród tych, o których mowa w art. 280a–280f rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Instytucje wykonują następujące czynności z chwilą zawarcia transakcji, a następnie co najmniej raz na kwartał:
- obliczają wskaźniki wrażliwości ryzyka delta zgodnie z art. 325r rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dla każdego czynnika wpływającego na poziom ryzyka określonego zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia;
 - obliczają ważone wskaźniki wrażliwości zgodnie ze wzorem określonym w art. 325f ust. 6 tego rozporządzenia na podstawie wskaźników wrażliwości obliczonych zgodnie z lit. a);
 - w odniesieniu do każdej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 tego rozporządzenia, obliczają specyficzny dla klasy ryzyka wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie ze wzorem określonym w art. 325f ust. 8 tego rozporządzenia, na podstawie wszystkich ważonych wskaźników wrażliwości, o których mowa w lit. b), dotyczących czynników wpływających na poziom ryzyka, które zostały przypisane do danej kategorii ryzyka;
 - uszeregowują wszystkie specyficzne dla klasy ryzyka wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, o których mowa w lit. c), od największego do najmniejszego w wartościach bezwzględnych, aby uzyskać monotonicznie malejącą sekwencję pozycji, w której pozycja a_1 jest największą wartością bezwzględną, pozycja a_2 jest drugą co do wielkości wartością bezwzględną itd.;
 - weryfikują, w odniesieniu do każdej pozycji a_i obliczonej i zaszeregowanej zgodnie z lit. d) i w kolejności wynikającej z ich zaszeregowania, czy spełniony jest następujący warunek:

$$\frac{\sum_{j=1}^i a_j}{\sum_{k=1}^6 a_k} < Y\%$$

gdzie:

i = wskaźnik, który oznacza kategorie ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uszeregowane zgodnie z lit. d) i w kolejności wynikającej z tego zaszeregowania;

$Y\% = 60\%$;

- uznają za istotne:
 - czynniki wpływające na poziom ryzyka odpowiadające kategoriom ryzyka, w przypadku których spełniony jest warunek określony w lit. e) niniejszego ustępu;
 - czynniki wpływające na poziom ryzyka odpowiadające pierwszej kategorii ryzyka, w przypadku której warunek ten nie jest spełniony;
- weryfikują, w odniesieniu do każdej z kategorii ryzyka odpowiadających czynnikom wpływającym na poziom ryzyka, które nie są uznawane za istotne zgodnie z lit. f), czy następujący warunek jest spełniony przez odpowiednią pozycję a_i :

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^6 a_k} \geq Z\%$$

gdzie:

i = wskaźnik, który oznacza kategorie ryzyka, o których mowa w art. 277 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uszeregowane zgodnie z lit. d) i w kolejności wynikającej z tego zaszeregowania, i które odpowiadają czynnikom wpływającym na poziom ryzyka, które nie są uznawane za istotne zgodnie z lit. f);

$Z\% = 30\%$;

- oprócz istotnych czynników wpływających na poziom ryzyka określonych zgodnie z lit. f) uznają za istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka również te czynniki wpływające na poziom ryzyka, które odpowiadają kategoriom ryzyka, w przypadku których spełniony jest warunek określony w lit. g);

- i) w odniesieniu do każdej z kategorii ryzyka, o których mowa w lit. f) i h), uznają za najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka dla tej kategorii ryzyka ten czynnik ryzyka wpływający na poziom ryzyka, który odpowiada największej bezwzględnej wartości ważonych wskaźników wrażliwości, o których mowa w lit. b).
4. Instytucje, które albo spełniają warunki określone w art. 94 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, albo są zwolnione z wymogu dotyczącego sprawozdawczości zgodnie z art. 325a ust. 1 tego rozporządzenia, mogą określić najbardziej istotny czynnik wpływający na poziom ryzyka, wykonując następujące czynności z chwilą zawarcia transakcji, a następnie co najmniej raz na kwartał:
- obliczają narzuty z tytułu kategorii ryzyka, o których mowa w art. 280a–280f rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosownie do przypadku, dla każdego czynnika wpływającego na poziom ryzyka określonego zgodnie z art. 1. Jeżeli do tej samej kategorii ryzyka przypisano więcej niż jeden czynnik wpływający na poziom ryzyka określony zgodnie z art. 1, do celów stosowania lit. b) instytucje uwzględniają w tej kategorii ryzyka ten czynnik wpływający na poziom ryzyka, który odpowiada najwyższemu narzutowi z tytułu kategorii ryzyka w tej kategorii ryzyka;
 - wykonywują czynności określone w ust. 3 lit. d)–h), przy czym pozycje stosowane w ramach tych czynności opierają się na narzutach z tytułu kategorii ryzyka obliczonych zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu;
 - określają jako najbardziej istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka w odpowiednich kategoriach ryzyka istotne czynniki wpływające na poziom ryzyka określone w wyniku zastosowania metody, o której mowa w lit. b).

ROZDZIAŁ 2

Wzór, który należy stosować do obliczania delty nadzorczej opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej i obliczania nadzorczej wartości zmienności odpowiedniej dla tego wzoru, oraz metoda określania, czy dana transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka

Artykuł 5

Wzór, który należy stosować do obliczania delty nadzorczej opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej i obliczania nadzorczej wartości zmienności odpowiedniej dla tego wzoru

1. Instytucje w następujący sposób obliczają deltę nadzorczą (δ) opcji kupna i opcji sprzedaży przyporządkowanych do kategorii ryzyka stopy procentowej, która odpowiada warunkom rynkowym, w których stopy procentowe mogą być ujemne:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln \left(\frac{P + \lambda}{K + \lambda} \right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

gdzie:

$$\text{type} = \begin{cases} -1 & \text{jeżeli transakcja jest opcją sprzedaży} \\ +1 & \text{jeżeli transakcja jest opcją kupna} \end{cases}$$

$$\text{sign} = \begin{cases} -1 & \text{jeżeli transakcja jest sprzedaną opcją kupna lub nabytą opcją sprzedaży} \\ +1 & \text{jeżeli transakcja jest sprzedaną opcją sprzedaży lub nabytą opcją kupna} \end{cases}$$

$N(x)$ = dystrybuanta zmiennej losowej o standardowym rozkładzie normalnym, która odzwierciedla prawdopodobieństwo, że zmienna losowa o rozkładzie normalnym ze średnią zero i wariancją 1 jest mniejsza niż x lub równa x ;

P = cena kasowa lub cena terminowa kontraktu forward instrumentu bazowego opcji;

K = kurs wykonania opcji;

T = data wygaśnięcia opcji wyrażona w latach z zastosowaniem właściwej konwencji dni roboczych;

λ = przesunięcie na tyle duże, by zarówno P , jak i K przyjęły wartości dodatnie, określone zgodnie z ust. 2;

σ = nadzorcza wartość zmienności opcji określona zgodnie z ust. 3.

2. Do celów ust. 1 instytucje obliczają przesunięcie (λ) dla każdej opcji kupna i opcji sprzedaży w następujący sposób:

$$\lambda_j = \max(\text{threshold} - \min(P_j, K_j), 0)$$

gdzie:

P_j = cena kasowa lub cena terminowa kontraktu forward instrumentu bazowego opcji j ;

K_j kurs wykonania opcji j ;

$\text{Threshold} = 0.10 \%$.

3. Do celów ust. 1 instytucje określają nadzorczą wartość zmienności opcji na podstawie kategorii ryzyka transakcji oraz charakteru instrumentu bazowego opcji zgodnie z następującą tabelą:

Tabela

Kategoria ryzyka	Instrument bazowy	Nadzorcza wartość zmienności
Stopa procentowa	Wszystkie	50 %

Artykuł 6

Metody określania, czy dana transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka

Instytucje określają, czy dana transakcja jest pozycją długą czy krótką w pierwotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka lub w najbardziej istotnym czynniku wpływającym na poziom ryzyka w danej kategorii ryzyka, stosując jedną z następujących metod:

- obliczają wskaźniki wrażliwości ryzyka delta tych czynników wpływających na poziom ryzyka zgodnie z art. 325r rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określają transakcję jako pozycję długą w czynniku wpływającym na poziom ryzyka, jeżeli odpowiedni wskaźnik wrażliwości ryzyka delta jest dodatni, lub jako pozycję krótką, jeżeli odpowiedni wskaźnik wrażliwości ryzyka delta jest ujemny;
- oceniają, czy struktury przepływów pieniężnych związanych z transakcją są zależne od danego czynnika wpływającego na poziom ryzyka lub czy transakcja ma na celu zabezpieczenie w odniesieniu do tego czynnika wpływającego na poziom ryzyka, i na podstawie tej oceny określają transakcję jako pozycję długą lub krótką.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca